ORDIN nr. 95 din 2 aprilie 2007
privind aprobarea Normei sanitare veterinare şi pentru siguranta alimentelor privind măsurile de supraveghere şi control al unor substanţe şi al reziduurilor acestora la animalele vii şi la produsele de origine animala

EMITENT: AUTORITATEA NATIONALA SANITARĂ VETERINARA ŞI PENTRU SIGURANTA ALIMENTELOR
PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 272 din 24 aprilie 2007

Vazand Referatul de aprobare nr. 70.344 din 23 februarie 2007, întocmit de Direcţia de control şi coordonare a activităţii farmaceutice veterinare din cadrul Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor,

având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanta Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activităţii sanitar-veterinare şi pentru siguranta alimentelor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările şi completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) şi al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 130/2006 privind organizarea şi funcţionarea Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor şi a unităţilor din subordinea acesteia,

preşedintele Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor emite următorul ordin:

ART. 1

Se aproba Norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor privind măsurile de supraveghere şi control al unor substanţe şi al reziduurilor acestora la animalele vii şi la produsele de origine animala, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

ART. 2

Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor, institutele veterinare centrale şi direcţiile sanitar-veterinare şi pentru siguranta alimentelor judeţene şi a municipiului Bucureşti vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

ART. 3

La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abroga Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor nr. 82/2005 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind măsurile de supraveghere şi control al unor substanţe şi al reziduurilor acestora la animalele vii şi la produsele lor, precum şi al reziduurilor de medicamente de uz veterinar în produsele de origine animala, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 şi 832 bis din 14 septembrie 2005, cu modificările şi completările ulterioare.

ART. 4

Prezentul ordin transpune Directiva Consiliului 96/23/CEE privind măsurile de supraveghere şi control al unor substanţe şi al reziduurilor acestora la animalele vii şi la produsele de origine animala, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) L 125, 23.05.1996, p. 10, astfel cum a fost modificată ultima data prin Directiva Consiliului 2006/104/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) L 363, 20.12.2006, p. 352-367, şi preia prevederile Deciziei Comisiei 97/747/CE care fixează nivelurile şi frecventele de prelevare a probelor prevăzute de Directiva Consiliului 96/23/CE pentru supravegherea anumitor substanţe şi reziduuri ale acestora în anumite produse de origine animala, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) L 303, 6.11.1997, p. 12, şi ale Deciziei Comisiei 98/179/CE ce stabileşte reguli detaliate pentru prelevare oficială de probe pentru supravegherea anumitor substanţe şi reziduuri ale acestora la animale vii şi produse de origine animala, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) L 65, 5.03.1998, p. 31.

ART. 5

Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Preşedintele Autorităţii Naţionale
Sanitare Veterinare
şi pentru Siguranta Alimentelor,
Marian Avram

Bucureşti, 2 aprilie 2007.
Nr. 95.

ANEXA

NORMA SANITARĂ VETERINARA ŞI PENTRU SIGURANTA ALIMENTELOR
privind măsurile de supraveghere şi control al unor substanţe şi al reziduurilor acestora la animalele vii şi la produsele de origine animala

CAP. I
Dispoziţii generale

ART. 1
Prezenta norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor stabileşte măsuri pentru monitorizarea substanţelor şi a grupurilor de reziduuri menţionate în anexa nr. 1.

ART. 2
(1) În sensul prezentei norme sanitare veterinare şi pentru siguranta alimentelor, următorii termeni se definesc astfel:
a) substanţe sau produse neautorizate - substantele sau produsele a căror administrare la animale este interzisă în baza legislaţiei comunitare;
b) tratament ilegal - administrarea la animale a substanţelor sau produselor neautorizate ori utilizarea de substanţe sau produse autorizate în baza legislaţiei comunitare, dar aplicate în alte condiţii decât cele stabilite de legislaţia comunitara ori, după caz, de legislaţia nationala;
c) reziduu - rest de substanţe sau metabolitii substanţelor cu acţiune farmacologica şi al altor substanţe transmise la produsele de origine animala care pot constitui factori de risc pentru sănătatea umană;
d) autoritate competenta - Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor sau orice autoritate căreia i-a fost delegată o astfel de competenta;
e) proba/contraproba oficială - esantionul prelevat de autoritatea competenta în scopul decelarii şi confirmării reziduurilor sau substanţelor menţionate în anexa nr. 1;
f) laborator aprobat - laboratorul aprobat de autoritatea competenta pentru examinarea de probe oficiale pentru decelarea şi identificarea reziduurilor;
g) animal - orice animal din speciile prevăzute de Norma sanitară veterinara privind controalele veterinare şi zootehnice aplicabile comerţului României cu statele membre ale Uniunii Europene cu unele animale vii şi produse de origine animala, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentaţiei şi pădurilor nr. 580/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 11 aprilie 2003, ce transpune în legislaţia nationala Directiva Consiliului 90/425/CEE;
h) lot de animale - un grup de animale din aceeaşi specie şi de aceeaşi varsta, crescute în aceeaşi exploatatie, în acelaşi timp şi în aceleaşi condiţii de creştere;
i) substanţe betaagoniste - grupa de substanţe cu acţiune specifica la nivelul receptorilor adrenergici din structura musculara a cordului, pulmonilor şi uterului.
(2) Pentru ceilalţi termeni se aplica definiţiile din Norma sanitară veterinara privind interzicerea utilizării în creşterea animalelor de ferma a unor substanţe cu acţiune hormonala sau tireostatica şi a celor betaagoniste, aprobată prin Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor nr. 199/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 1 septembrie 2006, ce transpune în legislaţia nationala Directiva Consiliului 96/22/CE.

CAP. II

Planul de supraveghere pentru controlul reziduurilor sau substanţelor

ART. 3

Supravegherea lantului de producţie a produselor de origine animala şi a produselor primare trebuie sa fie efectuată în conformitate cu prevederile prezentului capitol, în scopul detectarii reziduurilor şi substanţelor enumerate în anexa nr. 1 la animalele vii, în fecale şi în lichidele biologice ale acestora, în tesuturile şi produsele de origine animala, în furaje şi în apa de baut.

ART. 4

(1) Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor coordonează efectuarea inspectiilor prevăzute de prezentul capitol pe întreg teritoriul României.

(2) Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor este responsabilă de:

a) elaborarea planului prevăzut la art. 5 pentru a permite departamentelor competente sa efectueze inspectiile planificate;

b) coordonarea activităţilor departamentelor centrale sau regionale responsabile pentru supravegherea şi controlul reziduurilor. O astfel de coordonare se extinde asupra tuturor departamentelor care participa la prevenirea utilizării frauduloase de substanţe sau de produse interzise în creşterea animalelor;

c) culegerea informaţiilor necesare pentru evaluarea mijloacelor utilizate şi a rezultatelor obţinute în urma aplicării măsurilor prevăzute de prezentul capitol;

d) transmiterea informaţiilor şi rezultatelor prevăzute la lit. c), inclusiv a rezultatelor anchetelor efectuate, către Comisia Europeană, nu mai târziu de data de 31 martie a fiecărui an.

(3) Prezentul articol nu afectează regulile specifice, aplicabile în supravegherea şi controlul nutritiei animalelor.

ART. 5

(1) Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor transmite Comisiei Europene planul ce stabileşte măsurile naţionale care trebuie sa fie implementate pe durata anului în care a fost initiat planul, precum şi orice actualizare ulterioara a planurilor aprobate, în conformitate cu procedura comunitara, pe baza experienţei anului sau anilor precedenti, pana la data de 31 martie a anului în care se face actualizarea.

(2) Planul menţionat la alin. (1) trebuie:

a) sa stabilească grupele de reziduuri sau de substanţe, pe specii de animale, ce urmează a fi analizate în conformitate cu anexa nr. 2;

b) sa precizeze procedurile de detectare a prezentei:

(i) substanţelor menţionate la lit. a) la animale, în apa de baut şi în toate locurile unde sunt crescute sau ţinute animalele;

(ii) reziduurilor de substanţe menţionate, la animalele vii, în fecale şi lichidele biologice, precum şi în tesuturile şi produsele de origine animala: carne, lapte, oua şi miere;

c) sa se conformeze regulilor de prelevare şi nivelurilor stabilite în anexele nr. 3 şi 4.

ART. 6

(1) Planul trebuie sa respecte frecventa şi numărul de prelevări menţionate în anexele nr. 4 şi 5.

(2) Reexaminarea grupelor de reziduuri care trebuie detectate în conformitate cu prevederile anexei nr. 2 şi determinarea frecvenţei şi numărului de recoltari de probe referitoare la animalele şi la produsele menţionate la art. 3 şi care nu sunt stabilite de anexele nr. 4 şi 5 se efectuează în conformitate cu procedura comunitara.

ART. 7

Planul iniţial trebuie sa ia în considerare situaţia specifica din România şi sa precizeze în mod special:

a) legislaţia referitoare la utilizarea substanţelor enumerate în anexa nr. 1 şi, în particular, prevederile referitoare la interzicerea, autorizarea,

distribuirea, punerea pe piata a acestora şi regulile care reglementează administrarea lor, în măsura în care o astfel de legislaţie nu este armonizata;

b) infrastructura departamentelor: se menţionează în special tipul şi importanta serviciilor participante la implementarea planului;

c) o lista a laboratoarelor aprobate, indicandu-se capacitatea acestora de prelucrare a probelor;

d) limitele de toleranta naţionale aprobate pentru substantele autorizate, atunci când nu au fost stabilite în baza Regulamentului Consiliului 2377/90/CEE ce stabileşte o procedura comunitara pentru stabilirea limitelor maxime de reziduuri de produse medicinale veterinare în alimentele de origine animala şi a Directivei Consiliului 86/363/CEE, transpusa în legislaţia nationala prin Norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor privind stabilirea limitelor maxime de reziduuri de pesticide din conţinutul sau de pe suprafata produselor alimentare de origine animala, aprobată prin Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor nr. 23/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 26 februarie 2007;

e) lista substanţelor care se identifica, metodele de analiza, precum şi standardele pentru interpretarea rezultatelor, iar în cazul substanţelor menţionate în anexa nr. 1, numărul de prelevări efectuate şi justificarea acestui număr;

f) numărul probelor oficiale care se recolteaza corelat cu numărul animalelor tăiate din specia respectiva în anii precedenti, conform frecvenţei şi nivelurilor de prelevare prevăzute în anexa nr. 4;

g) detalii ale normelor privind recoltarea probelor oficiale şi, obligatoriu, cele care se referă la indicaţiile care trebuie sa figureze pe probele oficiale;

h) măsurile stabilite de autorităţile competente referitoare la animalele sau produsele la care au fost detectate reziduuri.

ART. 8

(1) Planul iniţial trimis conform art. 5 alin. (1) este examinat de Comisia Europeană pentru a constata dacă se conformează Directivei Consiliului 96/23/CE, transpusa în legislaţia nationala prin prezenta norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor. La solicitarea Comisiei Europene, Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor modifica sau completează acest plan astfel încât acesta sa fie conform.

(2) Pentru a se tine cont de evoluţia situaţiei într-un anumit stat membru sau în una dintre regiunile acestuia, de rezultatele anchetelor naţionale sau ale constatărilor efectuate conform art. 16 şi 17, la cererea statului membru respectiv ori din proprie initiativa, Comisia Europeană poate hotărî, în conformitate cu procedura comunitara, aprobarea unei modificări sau a unei completări a planului aprobat anterior conform procedurii comunitare.

(3) Modificările anuale ale planului iniţial comunicat Comisiei Europene de Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor, în baza rezultatelor la care se referă art. 4 alin. (2) lit. d), sunt trimise de Comisia Europeană celorlalte state membre, după ce Comisia Europeană a stabilit conformitatea acestuia cu Directiva Consiliului 96/23/CEE transpusa în legislaţia nationala prin prezenta norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor.

(4) În situaţia în care Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor primeşte de la Comisia Europeană modificările anuale ale planurilor iniţiale trimise de alte state membre, are la dispoziţie 10 zile lucrătoare de la primirea acelor modificări, în care informează Comisia Europeană despre orice comentarii.

(5) La fiecare 6 luni, Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor informează Comisia Europeană şi celelalte state membre în cadrul Comitetului Permanent Privind Lantul Alimentar şi Sănătatea Animala despre implementarea planului aprobat conform alin. (1) şi (2) sau despre evoluţia situaţiei. Nu mai târziu de data de 31 martie a fiecărui an, Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor trimite Comisiei Europene rezultatele planului de detectare a reziduurilor şi substanţelor, precum şi măsurile de control.

(6) Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor trebuie sa transmită Comisiei Europene rezultatele planului de detectare a reziduurilor şi a substanţelor, precum şi măsurile de control, pentru prima data, pana la 31 martie 2008.

(7) Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor face public rezultatul implementarii planului.

CAP. III
Autocontrolul şi coresponsabilitatea operatorilor

ART. 9

(1) Exploatatiile care comercializează animale de ferma şi persoanele fizice sau juridice care comercializează astfel de animale se înregistrează la autorităţile competente şi se angajează sa respecte reglementările naţionale şi comunitare, în special prevederile stabilite la art. 5 şi 12 din norma sanitară veterinara aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentaţiei şi pădurilor nr. 580/2002.

(2) Proprietarii sau responsabilii unităţilor de prelucrare iniţială a produselor primare de origine animala trebuie sa ia în cadrul programului de autocontrol toate măsurile necesare pentru ca:

a) sa nu se accepte în cursul livrărilor directe sau prin intermediari decât acele animale pentru care producătorul este în măsura sa garanteze ca au fost respectati timpii de asteptare;

b) sa se asigure ca animalele de ferma sau produsele introduse în unitate nu prezintă depasiri ale limitelor maxime de reziduuri admise şi ca nu prezintă nicio urma de substanţe sau de produse interzise.

(3) Producătorii sau persoanele responsabile prevăzute la alin. (1) şi (2) trebuie sa pună pe piata numai:

(i) animale la care nu s-au administrat substanţe sau produse neautorizate ori care nu au făcut obiectul unui tratament ilegal în sensul prezentei norme sanitare veterinare şi pentru siguranta alimentelor;

(ii) animale la care, atunci când au fost administrate produse sau substanţe autorizate, au fost respectate perioadele de asteptare prescrise pentru aceste produse ori substanţe;

(iii) produse care provin de la animalele menţionate la pct. (i) şi (ii).

(4) În cazul în care un animal este dus la o unitate de transformare primara de către o persoana fizica sau juridică, alta decât proprietarul, obligaţiile enunţate la alin. (3) revin acestuia din urma.

(5) În scopul aplicării prevederilor alin. (1), (2), (3) şi (4), fără a se prejudicia conformitatea cu reglementările stabilite de normele sanitare veterinare transpuse în conformitate cu cerinţele Uniunii Europene referitoare la comercializarea diferitelor produse, Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor se asigura ca:

a) este stabilit în legislaţia nationala principiul supravegherii calităţii lantului de producţie de către diferitele părţi implicate;

b) sunt sporite măsurile de autocontrol cuprinse în caietul de sarcini pentru mărci şi etichete.

(6) Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor informează Comisia Europeană şi celelalte state membre ale Uniunii Europene, la solicitarea acestora, despre prevederile stabilite în aceasta privinta şi în special despre prevederile adoptate pentru controalele la care se referă alin. (3) pct. (i) şi (ii).

ART. 10

(1) Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor se asigura ca termenii de referinta şi responsabilităţile medicilor veterinari care supraveghează fermele sunt extinse şi asupra condiţiilor de creştere şi formelor de tratament prevăzute de prezenta norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor.

(2) În acest cadru, medicul veterinar consemnează într-un registru ţinut la ferma data şi felul tratamentelor prescrise sau administrate, identificarea animalelor tratate, precum şi perioadele de asteptare corespunzătoare.

(3) Crescatorul consemnează în registrul menţionat la alin. (2) sau într-un registru în conformitate cu Norma sanitară veterinara privind Codul produselor medicinale veterinare, aprobată prin Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor nr. 69/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 854 din 22 septembrie 2005, ce transpune în legislaţia nationala Directiva Parlamentului European şi a Consiliului 2001/82/CE, data şi natura tratamentului administrat. Acesta se asigura ca au fost respectate perioadele de asteptare şi păstrează retetele timp de 5 ani.

(4) Crescatorii şi medicii veterinari trebuie sa furnizeze orice informaţie autorităţii competente, la cererea acesteia, şi, în special, sa furnizeze informaţii medicului veterinar oficial din abator privind conformitatea fermelor cu cerinţele prezentei norme sanitare veterinare şi pentru siguranta alimentelor.

CAP. IV
Măsuri oficiale de control

ART. 11

(1) Fără a se prejudicia controalele efectuate în cadrul implementarii planului de supraveghere la care se referă art. 5 sau controalele prevăzute de normele sanitare veterinare specifice transpuse în conformitate cu cerinţele Uniunii Europene, Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor poate proceda la controale oficiale prin sondaj:

a) în faza de fabricaţie a substanţelor prevăzute în grupa A din anexa nr. 1, precum şi în faza de manipulare, depozitare, transport, distribuţie, vânzare sau achizitionare;

b) pe parcursul lantului de producţie şi distribuţie a hranei pentru animale;

c) pe parcursul lantului de producţie a animalelor şi a materiilor prime de origine animala reglementate de prezenta norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor.

(2) Controalele prevăzute la alin. (1) trebuie sa fie efectuate în special pentru identificarea deţinerii sau prezentei de substanţe ori produse interzise care pot fi administrate ilegal la animale în scopul ingrasarii sau pentru efectuarea unor tratamente interzise.

(3) În cazul suspiciunii de frauda şi în cazul unui rezultat pozitiv al unuia dintre controalele prevăzute la alin. (1), se aplica prevederile art. 16, 17, 18 şi 19, precum şi măsurile prevăzute la cap. V.

(4) Controalele care trebuie efectuate în abator sau la prima vânzare a animalelor de acvacultura şi a produselor din peste pot fi reduse luându-se în considerare faptul ca ferma de origine sau departamentul aparţine unei reţele de supraveghere epidemiologica ori unui sistem de supraveghere a calităţii, asa cum prevede art. 9 alin. (5) lit. a).

ART. 12

(1) Controalele prevăzute de prezenta norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor se efectuează inopinat de către autoritătile naţionale competente.

(2) Proprietarul, persoana abilitata sa dispună de animale ori reprezentantul acestora este obligat sa faciliteze operaţiunile de inspecţie înainte de tăiere şi în special sa ajute medicul veterinar oficial sau personalul autorizat la orice manipulare considerată necesară.

ART. 13

Autoritatea competenta are obligaţia ca:

a) în cazul în care exista suspiciunea ca s-a aplicat un tratament ilegal, sa solicite proprietarului sau deţinătorului de animale ori medicului veterinar responsabil de ferma sa prezinte documentele care justifica natura tratamentului;

b) în cazul în care aceasta ancheta confirma efectuarea unui tratament ilegal sau ca au fost utilizate substanţe ori produse neautorizate sau când exista motive pentru suspectarea utilizării acestora, sa efectueze ori sa dispună:

(i) controale prin sondaj la animalele din fermele de origine sau de provenienta, în vederea detectarii utilizării de substanţe ori produse neautorizate şi, în special, a eventualelor urme de implanturi. Aceste controale pot include prelevarea oficială de probe;

(ii) controale pentru decelarea reziduurilor de substanţe a căror utilizare este interzisă sau de substanţe ori produse neautorizate din fermele în care animalele sunt crescute, ţinute sau ingrasate, inclusiv exploatatiile care au legatura din punct de vedere administrativ cu astfel de ferme, ori din fermele de origine sau de provenienta a animalelor. Sunt necesare în acest scop probe oficiale din apa de baut şi din furaje;

(iii) controale prin sondaj ale furajelor şi ale apei potabile din exploatările de origine sau de provenienta, precum şi ale apei de captare, în cazul animalelor de acvacultura;

(iv) controalele prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. a);

(v) orice controale solicitate pentru clarificarea originii substanţelor sau produselor neautorizate ori a animalelor tratate.

ART. 14

(1) Institutul de Igiena şi Sănătate Publica Veterinara reprezintă laboratorul naţional de referinta pentru reziduuri. Fiecare reziduu sau grupa de reziduuri este atribuită unui singur laborator naţional de referinta.

(2) Acest laborator trebuie:

a) sa coordoneze activitatea celorlalte laboratoare naţionale abilitate pentru analiza reziduurilor, în particular pentru coordonarea standardelor şi metodelor de analiza pentru fiecare reziduu sau grupa de reziduuri în cauza;

b) sa asiste autoritatea competenta la structurarea planului de supraveghere a reziduurilor;

c) sa organizeze periodic teste comparative pentru fiecare reziduu sau grupa de reziduuri pentru care a fost desemnat;

d) sa verifice faptul ca laboratoarele naţionale au stabilit limitele de detectie în conformitate cu prevederile legale;

e) sa asigure difuzarea de informaţii furnizate de laboratoarele comunitare de referinta;

f) sa asigure personalului posibilitatea de a participa la cursurile de perfecţionare organizate de Comisia Europeană sau de laboratoarele comunitare de referinta.

(3) Laboratoarele comunitare de referinta sunt cele la care se referă anexa VII la Regulamentul Parlamentului European şi al Consiliului nr. 882/2004/CE privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformitatii cu legislaţia privind hrana pentru animale şi produsele alimentare şi cu normele de sănătate animala şi de bunastare a animalelor.

(4) Laboratoarele oficiale pentru controlul reziduurilor sunt incluse în anexa nr. 7.

ART. 15

(1) Probele oficiale trebuie sa fie prelevate în conformitate cu prevederile din anexele nr. 3, 4, 5 şi 6 şi trebuie examinate doar în laboratoare autorizate.

(2) În conformitate cu procedura comunitara, trebuie sa fie specificate reguli detaliate pentru prelevarea de probe oficiale şi metodele uzuale şi de referinta ce trebuie sa fie utilizate pentru analiza probelor oficiale.

(3) Ori de câte ori este eliberata o autorizaţie de punere pe piata a unui produs medicinal veterinar destinat administrării la o specie de la care carnea sau produsul este destinat consumului uman, autorităţile competente transmit metodele de analiza uzuale în conformitate cu art. 12 alin. (3) lit. h) din norma sanitară veterinara aprobată prin Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor nr. 69/2005 şi art. 7 din Regulamentul Consiliului 2.377/90/CEE ce stabileşte o procedura comunitara pentru stabilirea limitelor maxime de reziduuri de produse medicinale veterinare în alimentele de origine animala, laboratoarelor comunitare şi naţionale de referinta pentru depistarea reziduurilor.

(4) Pentru substantele cuprinse în grupa A, toate rezultatele pozitive obţinute prin aplicarea unei metode uzuale în locul unei metode de referinta trebuie sa fie confirmate de un laborator aprobat utilizând metodele de referinta stabilite în conformitate cu alin. (1), (2) şi (3).

(5) Pentru toate substantele, în situaţia înregistrării unor rezultate pozitive contestate, confirmarea sau infirmarea rezultatului examenului de laborator se efectuează de laboratorul naţional de referinta desemnat în

conformitate cu art. 14 alin. (1), analizele efectuandu-se pe contraproba oficială. Cheltuielile aferente se suporta, în caz de confirmare, de reclamant.

(6) Atunci când după examinarea unei probe oficiale se constata un tratament ilegal, se aplica prevederile art. 16, 17, 18 şi 19 împreună cu măsurile prevăzute la cap. V.

(7) Atunci când analizele evidenţiază prezenta reziduurilor de substanţe autorizate sau de contaminanti care depăşesc nivelul stabilit de reglementările comunitare ori nivelul stabilit de legislaţia nationala, se aplica prevederile art. 18 şi 19.

(8) Atunci când examenele la care se referă alin. (8) şi (9) se efectuează pe animale sau pe produse de origine animala din alt stat membru al Uniunii Europene, autoritatea competenta a statului membru de origine, la solicitarea motivată a autorităţii competente care efectuează examenul, aplica fermei ori unităţii de origine sau de provenienta prevederile art. 16 alin. (2), art. 17, 18 şi 19, precum şi măsurile prevăzute la cap. V.

(9) Atunci când examenul se efectuează pe animale sau pe produse de origine animala importate dintr-o ţara terta, autoritatea competenta care efectuează acea examinare informează Comisia Europeană care aplica măsurile prevăzute de procedura comunitara.

ART. 16

(1) Atunci când sunt obţinute rezultate pozitive, astfel cum prevede art. 15, Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor trebuie sa obţină într-un interval cat mai scurt:

a) toate informaţiile solicitate în vederea identificarii animalului şi fermei de origine sau de provenienta;

b) detalii complete cu privire la examenul efectuat şi la rezultatele acestuia. Dacă în urma controalelor efectuate pe teritoriul României se impune efectuarea unei investigaţii sau a altei acţiuni în unul ori mai multe state membre ale Uniunii Europene sau în tari terţe, Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor informează celelalte state membre ale Uniunii Europene şi Comisia Europeană.

(2) Autoritatea corespunzătoare efectuează:

a) o ancheta în ferma de origine sau de provenienta, în funcţie de caz, pentru a determina cauza prezentei reziduurilor;

b) în cazul unui tratament ilegal, ancheta referitoare la sursa sau sursele substanţelor ori produselor în cauza, după caz, privind fabricarea, manipularea, depozitarea, transportul, distribuţia sau vânzarea;

c) orice alte anchete ulterioare pe care autoritatea le considera necesare.

(3) Animalele de la care au fost prelevate probe trebuie identificate cu precizie. Acestea nu pot părăsi în nicio circumstanţă ferma pana la primirea rezultatelor controalelor efectuate.

ART. 17

În cazul constatării unui tratament ilegal, autoritatea competenta trebuie sa se asigure ca efectivul de animale în cauza, în anchetele la care se referă art. 13 lit. b), este pus imediat sub control oficial. Aceasta trebuie sa se asigure în plus de faptul ca toate animalele în cauza sunt prevăzute cu marca de identificare oficială şi ca s-a prelevat o proba oficială pe un esantion reprezentativ statistic.

ART. 18

(1) În momentul decelarii de reziduuri de substanţe ori de produse autorizate peste limita maxima admisă pentru reziduuri, autoritatea competenta efectuează o ancheta în ferma de origine sau de provenienta, în funcţie de caz, pentru a determina cauzele care au condus la depăşirea limitei.

(2) În funcţie de rezultatele anchetei, autoritatea competenta ia toate măsurile necesare pentru protecţia sănătăţii publice, care pot include măsuri de interzicere a scoaterii animalelor şi produselor din ferma în cauza sau de a părăsi ferma ori unitatea în cauza pentru o perioada determinata.

(3) În cazul infracţiunilor repetate de depasire a limitelor maxime de reziduuri, în momentul comercializării pe piata a animalelor de către un crescator sau a produselor de către un crescator ori de o unitate de prelucrare, autorităţile competente trebuie sa efectueze controale intensificate pe animalele şi produsele din ferma şi/sau unitatea în cauza pentru o perioada de cel puţin 6

luni, cu interdicţia valorificării produselor ori a carcaselor în asteptarea rezultatelor analizelor probelor prelevate.

(4) Când se constata depăşirea limitei maxime de reziduuri trebuie luate măsuri pentru retragerea din consumul uman a carcaselor sau a produselor respective.

ART. 19

(1) Costurile anchetelor şi ale controalelor prevăzute la art. 16 sunt suportate de proprietarul sau deţinătorul de animale.

(2) Costurile analizelor efectuate în baza art. 17 şi 18 sunt suportate de proprietarul sau deţinătorul de animale, în cazul în care în urma anchetei suspiciunea este confirmată.

(3) Fără a se prejudicia sancţiunile penale sau administrative, costul distrugerii animalelor depistate pozitive ori a animalelor care au fost considerate pozitive conform prevederilor art. 23 este suportat de proprietarul de animale, fără acordarea de compensaţii sau despăgubiri.

ART. 20

(1) Se aplica, în sensul prezentei norme sanitare veterinare şi pentru siguranta alimentelor, Norma sanitară veterinara privind asistenta mutuala între autorităţile administrative ale statelor membre ale Uniunii Europene şi cooperarea acestora cu Comisia Europeană în scopul asigurării aplicării corecte a legislaţiei din domeniile veterinar şi zootehnic, aprobată prin Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor nr. 41/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 3 martie 2006, ce transpune în legislaţia nationala Directiva Consiliului 89/608/CEE.

(2) Atunci când Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor considera ca în alt stat membru al Uniunii Europene controalele prevăzute de Directiva Consiliului 96/23/CE, transpusa în legislaţia nationala prin prezenta norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor, nu sunt efectuate sau au încetat sa fie efectuate, informează autoritatea competenta a acelui stat. Ca urmare a anchetei efectuate în conformitate cu art. 16 alin. (2), acea autoritate ia toate măsurile necesare şi notifica cat mai curând posibil Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor despre deciziile luate şi motivele acelor decizii.

(3) Dacă Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor considera ca nu sunt luate astfel de măsuri sau acestea sunt inadecvate, aceasta împreună cu statul membru care a fost acuzat cauta modalităţi şi mijloace de remediere a situaţiei, dacă este cazul, printr-o inspecţie la fata locului.

(4) Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor şi statul membru al Uniunii Europene în cauza informează Comisia Europeană în legatura cu litigiile şi soluţiile la care s-a ajuns.

(5) Dacă Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor şi statul membru al Uniunii Europene implicat în litigiu nu pot ajunge la o înţelegere, supun problema atentiei Comisiei Europene într-o perioada de timp rezonabila, iar aceasta însărcinează unul sau mai mulţi experţi sa delibereze asupra situaţiei şi sa formuleze o opinie.

(6) Pana la soluţionarea situaţiei, Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor din România, ca stat membru de destinaţie, poate efectua controale pe produsele care provin din unitatea/unităţile sau exploatatia/exploatatiile la care se referă litigiul şi, dacă rezultatul este pozitiv, ia măsuri similare celor prevăzute de art. 7 alin. (1) lit. b) din Norma sanitară veterinara privind controalele veterinare aplicabile comerţului intracomunitar cu produse de origine animala, aprobată prin Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor nr. 256/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 935 din 17 noiembrie 2006, ce transpune în legislaţia nationala Directiva Consiliului 89/662/CEE.

(7) Pot fi luate măsuri corespunzătoare conform rezoluţiei experţilor, în concordanta cu procedura comunitara.

(8) Acele măsuri pot fi revizuite în conformitate cu procedura comunitara, în lumina unei noi rezoluţii a experţilor, emisă în 15 zile.

ART. 21

(1) Pentru a se asigura aplicarea uniforma a prezentei norme sanitare veterinare şi pentru siguranta alimentelor, experţii veterinari ai Comisiei Europene, în cooperare cu Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor, pot verifica la fata locului dacă au fost implementate uniform planul şi sistemul pentru verificarea planului. Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor acorda toată asistenta necesară experţilor în efectuarea îndatoririlor acestora.

(2) Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor ia toate măsurile necesare pentru a lua în considerare rezultatele acestor verificări şi notifica Comisiei Europene măsurile luate.

CAP. V

Măsuri ce trebuie luate în cazul constatării unei infracţiuni

ART. 22

Atunci când în posesia persoanelor neautorizate sunt descoperite substanţe sau produse neautorizate ori substanţe menţionate în grupele A, B1 şi B2 din anexa nr. 1, acele substanţe sau produse neautorizate trebuie sa fie supuse controlului oficial pana la adoptarea unor măsuri adecvate de către autoritatea competenta, fără a se aduce atingere eventualelor sancţiuni aplicate contravenientului/contravenientilor.

ART. 23

(1) În perioada de interdicţie prevăzută la art. 17, animalele din ferma în cauza nu pot părăsi ferma de origine sau nu pot fi cedate unei alte persoane, dacă ferma nu se afla sub control oficial. Autoritatea competenta trebuie sa ia măsuri restrictive corespunzătoare în funcţie de natura substanţei sau substanţelor identificate.

(2) După o prelevare de probe efectuată în conformitate cu art. 17, în cazul confirmării unui tratament ilegal, animalul sau animalele depistate pozitiv trebuie tăiate pe loc, fără întârziere, ori trimise direct la un abator desemnat sau la unitatea de ecarisare, în baza unui certificat veterinar oficial pentru a fi tăiate. Animalele tăiate în aceste condiţii sunt trimise la o unitate de procesare cu risc înalt, asa cum este definită de Regulamentul Parlamentului European şi al Consiliului 1774/2002/CE ce stabileşte reguli de sănătate cu privire la subproduse de origine animala care nu sunt destinate pentru consum uman.

(3) În plus, probele se preleva pe cheltuiala proprietarului, pe ansamblul loturilor de animale aparţinând exploatatiei controlate şi susceptibile de a fi suspectate.

(4) Dacă jumătate sau mai mult din prelevarile efectuate pe o proba reprezentativa, în conformitate cu art. 17, sunt pozitive, fermierul poate opta fie pentru efectuarea unui control la toate animalele prezente din ferma care pot fi suspectate, fie pentru taierea acestor animale.

(5) Pentru o perioada ulterioara de minimum 12 luni, exploatatia/exploatatiile aparţinând aceluiaşi proprietar va/vor face obiectul unui control riguros, în vederea depistarii reziduurilor. În cazul în care fusese deja pus în aplicare un sistem organizat de autocontrol, proprietarul în cauza pierde beneficiul utilizării acestuia pe perioada menţionată.

(6) În funcţie de infracţiunea constatată, exploatatiile sau unităţile care aprovizioneaza exploatatia în cauza trebuie supuse unor controale suplimentare celor prevăzute la art. 11 alin. (1), pentru a se stabili sursa substanţei în cauza. Aceasta dispoziţie se aplica pentru toate exploatatiile şi unităţile aparţinând, ca şi exploatatia de origine sau de provenienta, aceleiaşi filiere de aprovizionare cu animale sau cu hrana pentru animale.

ART. 24

(1) În cazul în care exista suspiciuni ori dovezi ca animalele respective au fost supuse unui tratament ilegal sau ca le-au fost administrate substanţe ori produse neautorizate, medicul veterinar oficial dintr-un abator trebuie:

a) sa dispună ca animalele sa fie tăiate separat de celelalte loturi de animale care sosesc la abator;

b) sa retina carcasele şi organele şi sa efectueze toate procedurile de prelevare de probe necesare pentru decelarea substanţelor în cauza;

c) sa trimită carnea şi organele la o unitate de procesare cu risc înalt, asa cum este definită de Regulamentul Parlamentului European şi al Consiliului 1774/2002/CE, fără despăgubire sau compensaţie, în cazul obţinerii de rezultate pozitive. În acest caz se aplica art. 20, 21, 22 şi 23.

(2) În cazul în care exista suspiciuni sau dovezi ca animalele în cauza au fost supuse unui tratament autorizat, dar nu au fost respectate perioadele de asteptare, medicul veterinar oficial din abator amana taierea animalelor pana când este sigur ca reziduurile nu depăşesc nivelurile admise.

(3) Aceasta perioada trebuie sa fie, obligatoriu, mai mare decât perioada de asteptare prevăzută la art. 7 alin. (3) din norma sanitară veterinara, aprobată prin Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor nr. 199/2006, ce transpune în legislaţia nationala Directiva Consiliului 96/22/CE, pentru substantele în cauza, sau perioadele de asteptare prevăzute în autorizaţia de comercializare.

(4) În cazuri de urgenta sau dacă starea de sănătate a animalelor este grav afectată ori dacă infrastructura sau echipamentul din dotarea abatorului nu permite amânarea tăierii animalelor, acestea pot fi tăiate înainte de sfârşitul perioadei de interdicţie ori de amânare. Carnea şi organele vor fi reţinute pana la primirea rezultatelor controalelor oficiale efectuate de medicul veterinar oficial al laboratorului. Se admit pentru consum uman numai carnea şi organele care conţin o cantitate de reziduuri care nu depăşeşte nivelul admis.

(5) Medicul veterinar oficial dintr-un abator trebuie sa declare improprii pentru consum uman carcasele şi produsele pentru care nivelul reziduurilor depăşeşte nivelul permis prin reglementările comunitare sau naţionale.

ART. 25

În cazul confirmării utilizării sau fabricării de substanţe ori de produse neautorizate într-o unitate de producţie, orice autorizaţii sau aprobări oficiale de care beneficiază unitatea în cauza vor fi suspendate pe perioada în care unitatea este supusă controalelor mai stricte. În cazul recidivei, astfel de autorizaţii sau aprobări sunt retrase definitiv.

ART. 26

Dreptul de contestaţie permis de legislaţia nationala impotriva deciziilor luate de autoritătile competente în baza art. 23 şi 24 nu trebuie sa afecteze prevederile prezentei norme sanitare veterinare şi pentru siguranta alimentelor.

ART. 27

Trebuie sa fie luate măsuri administrative corespunzătoare impotriva oricărei persoane care se face responsabilă de distribuirea sau administrarea de substanţe ori de produse interzise sau pentru administrarea de substanţe ori de produse autorizate, în alte scopuri decât cele prevăzute de legislaţia existenta.

ART. 28

Toate formele de necooperare cu autoritatea competenta sau toate formele de obstructionare din partea personalului ori a responsabilului unui abator sau, în cazul unei unităţi private, din partea proprietarului ori a proprietarilor abatorului sau din partea proprietarului de animale ori a persoanei care le deţine, în timpul inspecţiei şi prelevarii de probe necesare implementarii planului naţional de supraveghere a reziduurilor, precum şi în timpul derulării anchetelor şi controalelor prevăzute prin prezenta norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor, atrag aplicarea de sancţiuni penale şi/sau administrative corespunzătoare.

CAP. VI
Import din tari terţe

ART. 29

Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor informează Comisia Europeană în fiecare an despre rezultatele controalelor cu privire la reziduuri efectuate la animalele şi produsele de origine animala importate din tari terţe, în conformitate cu Norma sanitară veterinara care stabileşte principiile ce reglementează organizarea controalelor veterinare privind produsele ce intra în Comunitatea Europeană din tari terţe, aprobată prin

Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor nr. 206/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 4 septembrie 2006, ce transpune în legislaţia nationala Directiva Consiliului 97/78/CE, şi cu Norma sanitară veterinara privind stabilirea principiilor care reglementează organizarea controalelor veterinare pentru animalele care intra în Comunitatea Europeană din tari terţe, aprobată prin Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor nr. 243/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 900 din 6 noiembrie 2006, ce transpune în legislaţia nationala Directiva Consiliului 91/496/CEE.

ART. 30

(1) Dacă în urma controalelor prevăzute de norma sanitară veterinara aprobată prin Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor nr. 206/2006 şi de norma sanitară veterinara aprobată prin Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor nr. 243/2006 reiese ca au fost utilizate produse sau substanţe neautorizate pentru tratamentul animalelor dintr-un lot de animale dat, lot de animale în înţelesul art. 2 alin. (2) lit. e) din norma sanitară veterinara aprobată prin Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor nr. 243/2006, sau reiese prezenta unor astfel de produse ori substanţe, la întregul lot de animale sau la o parte a acestuia care provine din aceeaşi unitate, autoritatea competenta ia următoarele măsuri cu privire la animalele şi produsele implicate într-o astfel de utilizare:

a) informează Comisia Europeană despre natura produselor utilizate şi despre lotul în cauza;

b) intareste controlul la toate loturile de animale sau de produse care provin din aceeaşi sursa. În special, următoarele 10 loturi care provin din aceeaşi sursa trebuie sa fie reţinute la postul de inspecţie de frontiera, pentru un control privind reziduurile prin prelevarea unei probe reprezentative din fiecare lot sau parte a lotului, în schimbul depunerii unei garanţii pentru cheltuieli de control. Atunci când aceste controale pun în evidenta prezenta substanţelor sau produselor neautorizate ori atunci când au fost depasite limitele maxime, se aplica prevederile art. 19, 20, 21 şi 22 din Regulamentul Parlamentului European şi al Consiliului 882/2004/CE privind controalele oficiale efectuate pentru a se asigura verificarea conformitatii cu legislaţia privind hrana pentru animale şi cea privind alimentele şi cu regulile de sănătate şi de bunastare a animalelor;

c) Comisia Europeană va fi informată despre rezultatul controalelor suplimentare efectuate şi pe baza acestei informaţii va efectua toate anchetele necesare pentru determinarea motivelor şi originii infracţiunilor constatate.

(2) Atunci când controalele prevăzute de norma sanitară veterinara aprobată prin Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor nr. 206/2006 pun în evidenta depăşirea limitelor maxime de reziduuri se recurge la controalele prevăzute la alin. (1) lit. b).

CAP. VII

Dispoziţii finale

ART. 31

Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor informează Comisia Europeană cu privire la actele normative şi prevederile administrative necesare implementarii prezentei norme sanitare veterinare şi pentru siguranta alimentelor.

ART. 32

Anexele nr. 1-7 fac parte integrantă din prezenta norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor.

ANEXA 1

---

la norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor

A. Grupa A: Substanţe cu efect anabolizant şi substanţe neautorizate

1. Stilbene, derivati ai stilbenelor, precum şi sarurile sau esterii acestora;

2. Agenţi antitiroidieni;

3. Steroizi;

4. Lactone ale acidului rezorcilic, inclusiv zeranol

5. Betaagoniste;

6. Substanţe incluse în anexa IV la Regulamentul Consiliului 2.377/90 ce stabileşte o procedura comunitara pentru stabilirea limitelor maxime de reziduuri de produse medicinale veterinare în alimentele de origine animala.

B. Grupa B: Medicamente veterinare^1) şi contaminanti

1. Substanţe antibacteriene, antibiotice, sulfonamide şi quinolone

2. Alte medicamente veterinare:

a) antihelmintice;

b) anticoccidiene, inclusiv nitroimidazoli;

c) carbamati şi piretroide;

d) tranchilizante;

e) antiinflamatorii nesteroidine;

f) alte substanţe cu acţiune farmacologica.

3. Alte substanţe şi contaminanti din mediul înconjurător:

a) compuşi organoclorurati, inclusiv PCB;

b) compuşi organofosforici;

c) elemente chimice;

d) micotoxine;

e) coloranti;

f) alte substanţe.

---

^1) Inclusiv substanţe neinregistrate care ar putea fi utilizate în scopuri veterinare.

ANEXA 2

---

la norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor

GRUPELE

de reziduuri sau substanţe ce se determina pe specii de animale, furaje, apa şi produse primare de origine animala

T

Specia de animale şi tipul de produse de origine animala Grupa de substanţe		Bovine, ovine, caprine, porcine, cabaline	Păsări	Ani-male de acva-cul-tura	Lapte	Oua	Carne de iepure de casa, vanat salbatic*) şi vanat de crescatorie	Miere
A	1	X	X	X			X	
	2	X	X				X	
	3	X	X	X			X	
	4	X	X				X	
	5	X	X				X	
	6	X	X	X	X	X	X	

B	1	X	X	X	X	X	X	X
	2 a)	X	X	X	X		X	
	b)	X	X			X	X	
	c)	X	X				X	X
	d)	X						
	e)	X	X		X		X	
	f)							
	3 a)	X	X	X	X	X	X	X
	b)	X			X			X
	c)	X	X	X	X		X	X
	d)	X	X	X	X			
	e)			X				
	f)							

ST
---
*) Pentru vanatul salbatic se fac numai determinări de elemente chimice.

ANEXA 3
---
la norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor

PROCEDURA
de prelevare a probelor oficiale

1. Planul de control al reziduurilor trebuie utilizat pentru supravegherea şi prezentarea motivelor pentru riscurile determinate de existenta reziduurilor din alimentele de origine animala din ferme, abatoare, unităţi procesatoare de lapte, peste şi staţiile de colectare şi ambalare a oualor. Probele oficiale trebuie sa fie prelevate în conformitate cu capitolul relevant din anexa nr. 4 la norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor. Ori de câte ori sunt prelevate probe oficiale, prelevarea trebuie sa fie neprevăzută, neasteptata şi sa nu fie efectuată la intervale de timp prestabilite şi nici într-o anumită zi a săptămânii. Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor trebuie sa ia toate măsurile necesare pentru a se asigura ca elementul de surpriza al controalelor este menţinut constant.

2. Pentru substantele din grupa A, supravegherea are ca scop descoperirea administrării ilegale de substanţe interzise şi, respectiv, administrarea abuzivă de substanţe aprobate. La prelevare trebuie urmărite prevederile anexei nr. 4. Probele trebuie sa ia în considerare următoarele criterii minime: sex, varsta, specie, sistem de ingrasare, toate informaţiile disponibile, precum şi toate evidentele de utilizare neadecvata sau de abuz de substanţe din acest grup.

3. Pentru substantele din grupa B, supravegherea are ca scop în special controlul conformitatii reziduurilor de medicamente de uz veterinar menţionate în anexele I şi III la Regulamentul Consiliului 2.377/90 ce stabileşte o procedura comunitara pentru stabilirea limitelor maxime de reziduuri de produse medicinale veterinare în alimentele de origine animala, cu limitele maxime pentru reziduuri, precum şi nivelurile maxime de pesticide prevăzute de anexa nr. 2 la norma

sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor aprobată prin Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor nr. 23/2007, precum şi monitorizarea concentratiei contaminantilor mediului înconjurător.

4. Toate probele trebuie sa fie prelevate selectiv, conform criteriilor stabilite printr-o decizie a Comisiei Europene, cu excepţia cazului în care prelevarea randomizata poate fi justificată de Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor la prezentarea programului naţional Comisiei Europene.

ANEXA 4
---
la norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor

NUMĂRUL ŞI FRECVENTA PRELEVARILOR DE PROBE

Scopul prezentei anexe este de a defini numărul minim de animale de la care trebuie sa fie prelevate probe. Fiecare proba poate fi analizata pentru detectarea prezentei reziduurilor.

CAP. I
Bovine, porcine, ovine, caprine şi ecvine

1. Bovine

Numărul minim de animale care trebuie sa fie controlate în fiecare an pentru decelarea reziduurilor şi substanţelor nepermise trebuie sa fie cel puţin egal cu 0,4% din numărul bovinelor tăiate în anul precedent, cu următoarea repartizare:

Grupa A: 0,25%, împărţită după cum urmează:

a) jumătate din probe trebuie sa fie prelevate de la animalele vii din exploatatie; [prin derogare, 25% din probele analizate pentru determinarea substanţelor din grupa A5 pot fi prelevate din material adecvat (furaje, apa etc.)]

b) jumătate din numărul total de probe trebuie sa fie prelevate din abator.

Fiecare subgrup din grupa A trebuie sa fie verificat în fiecare an, utilizându-se un minim de 5% din numărul total de probe prelevate pentru grupa A.

Restul de probe trebuie sa fie alocat în conformitate cu experienta şi informaţiile de care dispune Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor.

Grupa B: 0,15%

a) 30% din numărul de probe trebuie sa fie verificate pentru substantele din grupa B1;

b) 30% din numărul de probe trebuie sa fie verificate pentru substantele din grupa B2;

c) 10% din numărul de probe trebuie sa fie verificate pentru substantele din grupa B3.

Restul de probe trebuie sa fie alocat în conformitate cu situaţia din România.

2. Porcine

Numărul minim de animale care trebuie sa fie verificate în fiecare an pentru decelarea reziduurilor şi substanţelor interzise trebuie sa fie cel puţin egal cu 0,05% din numărul de porcine tăiate în anul precedent, cu următoarea repartizare:

Grupa A: 0,02%

În cazul în care se preleva probe de la animale la abator, sunt necesare la nivelul fermei analize suplimentare sau testarea tuturor parametrilor adecvati din apa, furaje, fecale. În acest caz, numărul minim de ferme care trebuie sa fie controlate anual trebuie sa reprezinte cel puţin o ferma per 100.000 de porci taiati în anul precedent.

Fiecare subgrup din grupa A trebuie sa fie verificat în fiecare an, utilizându-se un minim de 5% din numărul total de probe care sunt prelevate pentru grupa A.

Restul de probe trebuie sa fie alocat în conformitate cu experienta şi informaţiile de care dispune Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor.

Grupa B: 0,03%

Trebuie sa fie respectata aceeaşi pondere pe subgrup ca şi pentru bovine. Restul de probe trebuie sa fie alocat în conformitate cu situaţia din România.

3. Ovine şi caprine

Numărul minim de animale care trebuie sa fie verificat pentru reziduuri şi substanţe interzise trebuie sa fie cel puţin egal cu 0,05% din numărul de ovine şi caprine în varsta de peste 3 luni tăiate în anul precedent, cu următoarea pondere:

Grupa A: 0,01%

Fiecare subgrup din grupa A trebuie sa fie verificat în fiecare an, utilizându-se un minim de 5% din numărul total de probe ce trebuie sa fie colectate pentru grupa A.

Restul de probe trebuie sa fie alocat în conformitate cu experienta şi informaţiile de care dispune Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor.

Grupa B: 0,04%

Trebuie sa fie respectata aceeaşi pondere per subgrup ca şi pentru bovine. Restul de probe trebuie sa fie alocat în conformitate cu experienta şi informaţiile Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor.

4. Ecvine

Numărul de probe trebuie sa fie stabilit de Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor în conformitate cu problemele identificate.

CAP. II

Pui de carne, gaini reforma, curci, alte păsări

O proba consta în una sau mai multe animale, în funcţie de cerinţele metodelor analitice.

Pentru fiecare categorie de păsări (pui de carne, gaini reforma, curci sau alte păsări), numărul minim de probe prelevate în fiecare an trebuie sa fie cel puţin egal cu 1 per 200 de tone din producţia anuala (greutatea la tăiere), cu un minim de 100 de probe pentru fiecare grup de substanţe, dacă producţia anuala a categoriei de păsări este peste 5.000 tone.

Trebuie sa fie respectata următoarea repartizare:

Grupa A: 50% din numărul total de probe

Echivalentul unei cincimi din aceste probe trebuie sa fie prelevat la nivel de ferma.

Fiecare subgrup al grupei A trebuie sa fie verificat în fiecare an, utilizându-se un minim de 5% din numărul total de probe care trebuie sa fie colectate pentru grupa A.

Restul de probe trebuie sa fie alocat în conformitate cu experienta şi informaţiile de care dispune Autoritatea Natinala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor.

Grupa B: 50% din numărul total de probe:

a) 30% trebuie sa fie verificate pentru substantele din grupa B1;

b) 30% trebuie sa fie verificate pentru substantele din grupa B2;

c) 10% trebuie sa fie verificate pentru substantele din grupa B3.

Restul de probe trebuie sa fie alocat în conformitate cu situaţia din România.

CAP. III

Produse de acvacultura

1. Produse din peste de crescatorie

O proba este reprezentată de unul sau mai mulţi peşti, în funcţie de mărimea pestelui şi de cerinţele metodei analitice.

Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor trebuie sa respecte numărul minim de probe prelevate şi frecventele menţionate mai jos, ţinând cont de producţia pestilor de ferma (exprimată în tone).

Numărul minim de probe prelevate anual trebuie sa fie cel puţin 1/100 tone din producţia anuala.

Compusii ce urmează a fi analizati şi probele prelevate pentru analiza trebuie selectate în funcţie de probabilitatea de utilizare a acestor substanţe.

Trebuie sa fie respectata următoarea repartizare:

Grupa A: o treime din numărul total de probe

Toate probele trebuie sa fie prelevate la nivelul fermei, din pestii aflaţi în toate stadiile de creştere^1), inclusiv pestii care sunt destinaţi punerii pe piata pentru consum.

---

^1) Pentru fermele de fructe de mare, în care condiţiile de prelevare pot fi extrem de dificile, probele pot fi luate din furaje, în locul probelor din peşti.

Grupa B: doua treimi din numărul total de probe

Prelevarea trebuie sa fie efectuată:

a) de preferinta la ferma, pe peştele destinat punerii pe piata pentru consum;

b) la unitatea de prelucrare sau la nivelul depozitelor de vânzare angro, pe peşti proaspeţi, în condiţii în care poate fi realizată trasabilitatea la ferma de origine, dacă exista un rezultat pozitiv.

În toate cazurile, probele prelevate în ferma pot fi luate dintr-un minimum de 10% din unităţile de producţie înregistrate.

2. Alte produse de acvacultura

Atunci când exista suspiciuni privind administrarea de produse medicinale veterinare sau substanţe chimice altor produse de acvacultura sau când se suspecteaza contaminarea mediului înconjurător, aceste specii trebuie sa fie incluse în planul de prelevare în proporţie cu producţia acestora ca probe suplimentare celor prelevate pentru produsele din peste de crescatorie.

ANEXA 5

---

la norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor

NUMĂRUL ŞI FRECVENTA

prelevarilor de probe pentru supravegherea anumitor substanţe şi reziduuri ale acestora în lapte, oua, carne de iepure de casa, carne de vanat salbatic şi de crescatorie, miere

CAP. I

Lapte

1. Lapte de vacă

A. Cerinţe de prelevare a probelor

1. Fiecare prelevare oficială de probe trebuie sa fie efectuată de autorităţile competente oficiale astfel încât sa fie întotdeauna posibila identificarea fermei de origine a laptelui.

2. Pot fi prelevate probe:

a) fie la nivelul fermei, din rezervorul de colectare;

b) fie la nivelul fabricii de prelucrare a laptelui, înainte ca cisterna sa fie descarcata.

3. Derogarea de la principiul anterior al trasabilitatii fermei de origine poate fi acceptată pentru substantele sau reziduurile prevăzute în grupa B 3 a), b) şi c) din anexa nr. 1 la norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor.

4. Probele trebuie sa fie prelevate numai din lapte crud.

Mărimea probei prelevate depinde de metodele de analiza utilizate.

B. Numărul şi frecventa prelevarilor de probe

Numărul anual al probelor prelevate este 1 per 15.000 tone din producţia anuala de lapte, cu un minim de 300 de probe.

Trebuie sa fie respectata următoarea repartizare:

a) 70% din probe trebuie sa fie examinate pentru prezenta reziduurilor de medicamente veterinare. În acest caz, fiecare proba trebuie sa fie testata pentru cel puţin 4 compuşi diferiţi, de la cel puţin 3 dintre grupele A 6, B 1, B 2 a) şi B 2 e) din anexa nr. 1;

b) 15% din probele prelevate trebuie sa fie testate pentru decelarea reziduurilor desemnate în grupa B 3 din anexa nr. 1;

c) restul de 15% trebuie sa fie alocat în conformitate cu situaţia din România.

2. Lapte de oaie, capra şi iapa

Numărul probelor prelevate pentru aceste specii se stabileşte de Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor, în concordanta cu nivelul producţiei şi cu problemele identificate. Laptele de la aceste specii trebuie sa fie inclus în planul de prelevare a probelor ca probe suplimentare celor prelevate pentru laptele de vacă.

CAP. II
Oua

1. Oua de gaina

A. Cerinţe pentru prelevarea probelor

1. Fiecare prelevare oficială trebuie sa fie efectuată de autorităţile competente oficiale în asa fel încât sa fie întotdeauna posibila identificarea fermei de unde provin ouale.

2. Probele pot fi prelevate:

a) fie la nivel de ferma;

b) fie la nivelul centrului de ambalare.

Mărimea probei este de cel puţin 12 oua sau mai multe, în funcţie de metodele analitice utilizate.

B. Numărul şi frecventa de prelevare a probelor

Numărul de probe ce trebuie sa fie prelevate în fiecare an trebuie sa fie cel puţin egal cu 1/1.000 tone din producţia anuala de oua de consum, cu un minim de 200 de probe.

Numărul de probe prelevate pentru aceste specii trebuie sa fie stabilit de Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor, în concordanta cu structura industriei, în special în ceea ce priveşte nivelurile de integrare din cadrul acesteia.

Cel puţin 30% din probe trebuie sa fie colectate din centrele de ambalare care reprezintă cea mai semnificativă proporţie de oua destinate consumului uman. Trebuie sa fie respectata următoarea repartizare:

a) 70% din probele prelevate trebuie sa fie testate pentru cel puţin un compus din următoarele grupe: grupele A 6, B 1 şi B 2 b), menţionate în anexa nr. 2 la norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor;

b) 30% din probele prelevate trebuie sa fie alocate în concordanta cu situaţia din România, dar trebuie sa includă anumite analize pentru substanţe din grupul B 3 a) din anexa nr. 1.

2. Oua de la alte specii de păsări

Numărul de probe prelevate pentru aceste specii trebuie sa fie stabilit de Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor, în concordanta cu nivelul producţiei şi cu problemele identificate. Ouale de la aceste specii trebuie sa fie incluse în planul de prelevare ca probe suplimentare celor prelevate pentru gaini ouatoare.

CAP. III
Carne de iepure, carne de vanat salbatic şi vanat de crescatorie

1. Carne de iepure

A. Cerinţe pentru prelevarea probelor

O proba consta din unul sau mai multe animale provenite de la acelaşi producător, în concordanta cu cerinţele metodelor analitice.

1. Fiecare prelevare oficială trebuie sa fie efectuată de autoritățile competente oficiale astfel încât sa fie întotdeauna posibila identificarea fermei de origine a iepurilor.

2. Pot fi prelevate probe, în concordanta cu structura producției de iepuri din România:

a) fie la nivelul fermei;

b) fie la nivelul abatoarelor înregistrate (în conformitate cu prevederile Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului 854/2004/CE ce stabilește reguli specifice pentru organizarea de controale oficiale privind produsele de origine animala destinate pentru consum uman).

Fără a se prejudicia prevederile prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranta alimentelor, anumite probe suplimentare din apa de baut și din furaje pot fi prelevate la nivelul fermei, pentru controlul substanțelor ilegale.

B. Numărul și frecventa de prelevare a probelor

Numărul probelor ce trebuie sa fie prelevate în fiecare an trebuie sa fie egal cu 10/300 de tone din producția anuala (greutatea la tăiere) pentru primele 3.000 de tone de producție și o proba pentru fiecare 300 de tone suplimentare.

Trebuie sa fie respectata următoarea repartizare: (referinta la anexa nr. 1)

1. grupa A: 30% din totalul numărului de probe prelevate:

a) 70% trebuie sa fie controlate pentru substanțe din grupa A 6;

b) 30% trebuie sa fie controlate pentru substanțe din alte subgrupe ale grupei A;

2. grupa B: 70% din totalul numărului de probe prelevate:

a) 30% trebuie sa fie verificate pentru substanțe din grupa B 1;

b) 30% trebuie sa fie verificate pentru substanțe din grupa B 2;

c) 10% trebuie sa fie verificate pentru substanțe din grupa B 3.

Restul de probe trebuie sa fie alocat în concordanta cu situația din România.

2. Vanat de crescatorie

A. Cerințe pentru prelevarea probelor

Mărimea probei va depinde de metoda analitica utilizata.

Probele trebuie sa fie prelevate la nivel de unitate procesatoare. Trebuie sa fie posibila trasabilitatea animalelor sau a carnii acestora pana la ferma de origine. Trebuie sa fie prelevate la nivel de ferma unele probe suplimentare din apa de baut și din furaje pentru controlul substanțelor ilegale, fără a se prejudicia prevederile prezentei norme sanitare veterinare și pentru siguranta alimentelor.

B. Numărul și frecventa de prelevare a probelor

Numărul probelor ce trebuie sa fie prelevate în fiecare an trebuie sa fie cel puțin egal cu 100 de probe.

Trebuie sa fie respectata următoarea repartizare:

1. Grupa A: 20% din totalul numărului de probe

Majoritatea prelevarilor trebuie sa fie analizate pentru compuși din grupele A 5 și A 6.

2. Grupa B: 70% din numărul total de probe

Repartizarea trebuie sa fie:

a) 30% trebuie sa fie verificate pentru substanțe din grupa B 1;

b) 30% trebuie sa fie verificate pentru substanțe din grupa B 2 a) și b);

c) 10% trebuie sa fie verificate pentru substanțe din grupa B 2 c) și e);

d) 30% trebuie sa fie verificate pentru substanțe din grupa B 3.

Restul de probe (10%) va fi alocat în concordanta cu experienta Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranta Alimentelor.

Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara și pentru Siguranta Alimentelor furnizează Comisiei Europene cifrele care corespund producției naționale de carne de vanat de crescatorie destinată pentru consum uman.

3. Vanat salbatic

A. Cerințe pentru prelevarea probelor

Mărimea probei va depinde de metoda analitica utilizata.

Probele trebuie sa fie prelevate la nivel de unitate procesatoare sau la locul de vanatoare.

Trebuie sa fie posibila trasabilitatea animalelor pana la regiunea unde acestea au fost vanate.

B. Numărul și frecventa de prelevare a probelor

Numărul probelor ce trebuie sa fie prelevate în fiecare an trebuie sa fie cel puţin egal cu 100 de probe.

Aceste probe trebuie sa fie prelevate pentru a se analiza reziduurile de elemente chimice.

Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor furnizează Comisiei Europene cifrele care corespund producţiei naţionale anuale de vanat salbatic destinat consumului uman.

CAP. IV

Miere

A. Cerinţe pentru prelevarea probelor

Mărimea probei va depinde de metoda analitica utilizata.

Probele pot fi prelevate în orice punct al lantului de producţie, cu condiţia sa fie posibila trasabilitatea producătorului original al mierii.

B. Numărul şi frecventa de prelevare a probelor

Numărul probelor ce trebuie sa fie prelevate în fiecare an trebuie sa fie cel puţin egal cu 10 per 300 de tone din producţia anuala, pentru primele 3.000 de tone de producţie şi o proba pentru fiecare 300 de tone suplimentare.

Trebuie sa fie respectata următoarea repartizare:

a) grupa B 1 şi grupa B 2 c): 50% din numărul total de probe;

b) grupa B 3 a), b) şi c): 40% din numărul total de probe.

Restul de probe (10%) trebuie sa fie alocat în concordanta cu experienta Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor. Trebuie sa fie acordată o atentie deosebita micotoxinelor.

ANEXA 6

---

la norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor

PROCEDURI

de prelevare oficială a probelor şi de prelucrare oficială a acestora

1. Responsabilităţi

1.1. Inspector

Inspectorii oficiali trebuie sa fie desemnaţi de către autoritatea competenta pentru prelevarea, înregistrarea, pregătirea şi organizarea transportului probelor pentru controlul oficial în condiţii corespunzătoare.

1.2. Laboratoare aprobate

Analizele probelor trebuie sa fie efectuate exclusiv de laboratoarele aprobate pentru controlul oficial al reziduurilor de către autoritatea competenta.

Sunt solicitate pentru laboratoarele autorizate participarea la o evaluare externa de control al calităţii recunoscuta internaţional şi schema de acreditare. Aceste laboratoare trebuie sa-şi dovedească competenta prin participarea regulată şi cu succes la programe adecvate de testare a competentei, recunoscute sau organizate de laboratoarele de referinta naţionale ori comunitare.

2. Prelevarea de probe

2.1. Aspecte fundamentale

Ori de câte ori sunt prelevate probe oficiale, prelevarea de probe trebuie sa fie neprevăzută, neasteptata şi efectuată la ore şi zile din saptamana care nu au fost stabilite anterior. Autoritatea Nationala Sanitară Veterinara şi pentru Siguranta Alimentelor trebuie sa ia toate precautiile necesare pentru a se asigura ca elementul surpriza în controale este menţinut în permanenta.

Prelevarea de probe trebuie sa fie efectuată la intervale variate, repartizate pe ansamblul întregului an la unităţile menţionate la pct. 1 din anexa nr. 3 la norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor. În acest context, trebuie sa se ia în considerare faptul ca un anumit număr de substanţe sunt administrate doar în perioade speciale.

Fără a se aduce atingere dispoziţiilor planului de control al reziduurilor, trebuie sa fie luate în consideraţie şi alte informaţii disponibile atunci când se selecteaza probele, ca de exemplu utilizarea substanţelor necunoscute în prezent, apariţia brusca a bolilor în anumite regiuni, existenta unor practici frauduloase etc.

2.2. Strategia prelevarii de probe

Planul de control al reziduurilor urmăreşte:

a) detectarea tuturor tratamentelor ilegale, asa cum au fost definite la art. 2 lit. b);

b) controlul conformitatii reziduurilor de medicamente veterinare cu limitele maxime de reziduuri stabilite de anexele nr. I şi III la Regulamentul Consiliului 2377/90/CEE şi cu nivelurile maxime de pesticide stabilite de anexa nr. 2 la norma sanitară veterinara şi pentru siguranta alimentelor aprobată prin Ordinul preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranta Alimentelor nr. 23/2007 sau prin reglementările naţionale în materie de contaminanti din mediul înconjurător;

c) supravegherea şi revelarea motivelor pentru reziduurile din alimentele de origine animala.

2.3. Colectarea probelor

2.3.1. Definiţii

2.3.1.1. Proba cu scop determinat

Proba cu scop determinat este o proba ce este prelevata în concordanta cu strategia de prelevare de probe, asa cum a fost definită la pct. 2.2 menţionat anterior.

2.3.1.2. Proba suspecta

Proba suspecta este o proba ce este prelevata:

a) ca o consecinta a rezultatelor pozitive la probele prelevate în concordanta cu cerinţele art. 5;

b) ca o consecinta a art. 11;

c) ca cerinţe ale art. 24.

2.3.1.3. Proba randomizata

Proba randomizata este o proba care este prelevata în baza consideratiilor statistice, pentru a furniza date reprezentative.

2.3.2. Prelevarea de probe cu scop determinat în cadrul fermei

2.3.2.1. Criterii pentru selectarea probei cu scop determinat

Fermele care fac obiectul recoltarii de probe cu scop determinat pot fi alese pe baza cunoaşterii locului sau a oricăror alte informaţii relevante, cum ar fi sistemul de ingrasare, rasa şi sexul animalului. Inspectorul efectuează apoi o evaluare a întregului efectiv din ferma, pentru a selecta acele animale de la care urmează sa fie prelevate probe. Pentru realizarea acestei evaluări, trebuie sa fie aplicate, printre altele, următoarele criterii:

a) indicarea utilizării substanţelor farmacologic active;

b) caracteristici sexuale secundare;

c) modificări comportamentale;

d) acelaşi nivel de dezvoltare într-un grup de animale de diferite rase/categorii;

e) animale cu o buna conformatie şi grasime putina.

2.3.2.2. Tipul de proba cu scop determinat ce urmează sa fie colectata

Pentru detectarea substanţelor farmaceutic active, probele adecvate ce corespund sunt prelevate în concordanta cu prevederile din planul de control al reziduurilor.

2.3.3. Prelevarea de probe-tinta în unităţile de prelucrare primara

2.3.3.1. Criterii de selectare

În realizarea evaluării acestora pe carcasele de animale şi/sau produse de origine animala ce urmează sa fie supuse prelevarii de probe, inspectorul trebuie sa aplice, printre altele, următoarele criterii:

a) sex, varsta, specie şi sistem de creştere;

b) informaţii despre producător;

c) indicaţii de utilizare a substanţelor farmaceutic active;

d) practicile curente cu privire la administrarea substanţelor farmaceutic active speciale în sistemul de producţie al fermei respective.

Atunci când se preleva probele, trebuie sa se evite prelevarea repetată de probe de la un singur producător.

2.3.3.2. Tipul de probe prelevate

Pentru detectarea substanţelor farmaceutic active, probele adecvate sunt prelevate în concordanta cu prevederile planului de control al reziduurilor.

2.4. Cantitatea de probe

Cantităţile minime de probe trebuie sa fie definite în cadrul planului naţional de control al reziduurilor. Acestea trebuie sa fie suficiente pentru a se permite laboratoarelor aprobate sa efectueze procedurile analitice necesare pentru a completa analizele de screening şi de confirmare.

2.5. Divizarea în subprobe

În afară de cazul în care este imposibil din punct de vedere tehnic sau legislaţia nationala nu are prevederi în acest sens, fiecare proba trebuie sa fie divizata în cel puţin doua subprobe echivalente, fiecare permitand realizarea procedurii analitice complete. Subdivizarea poate avea loc la locul de prelevare a probelor sau în laborator.

2.6. Recipiente pentru prelevarea de probe

Probele trebuie sa fie colectate în recipiente corespunzătoare, pentru a se menţine integritatea şi trasabilitatea acestora. În special, recipientele trebuie sa fie concepute astfel încât sa prevină substituirea, contaminarea incrucisata şi degradarea probei.

Recipientele trebuie sa fie sigilate oficial.

2.7. Nota de însoţire

Nota de însoţire sau procesul-verbal de recoltare a probelor în vederea determinării reziduurilor trebuie sa fie întocmită/întocmit după modelul următor:

PROCES-VERBAL
de recoltare a probelor în vederea determinării reziduurilor

T

Denumirea şi adresa autori-tatii compe-tente	Numele medicului veterinar oficial .... Codul de identificare ☐☐☐☐☐☐	Codul (nr.) oficial al probei ☐☐☐☐☐☐☐☐ Data recoltarii ☐☐☐☐☐☐☐☐ z z l l a a a a Ora: ☐☐☐☐	Cod unic de inregis-trare în laborator ☐☐☐☐☐☐☐☐ Data intrării în labo-rator ☐☐☐☐☐☐☐☐ z z l l a a a a Ora: ☐☐☐☐

Numele laborato-rului			
Numele şi adresa proprietarului			
Numele şi adresa fermei			
Numele şi adresa unităţii		Numele şi adresa unităţii	

		de origine	
Nr. DVCI			

Identificarea animalului (nr. matricol)									
Specia animalului		Varsta an/luni			Sex	M		F	
Identificarea produsului (denumire, cod CN, lot, sarja)									

Matricea		Cantitatea		Data fabricaţiei/termen valabilitate*)

Nr. sigiliului probei		Nr. sigiliului contraprobei	

Medicatia utilizata cu 4 săptămâni înainte de recoltare	
Condiţii termice	refrigerare [] congelare []
Analizele solicitate**) GRUPA A1 [] B1 [] B3a [] A2 [] B2a [] B3b [] A3 [] B2b [] B3c [] A4 [] B2c [] B3d [] A5 [] B2d [] B3e [] A6 [] B2e [] B2f []	Specificati substantele din cadrul grupei**)

Semnatura celui care a efectuat recoltarea	Ştampila oficială a autorităţii competente	Certificare prin semnatura (de exemplu, a proprietarului, a şefului de ferma, a persoanei responsabile din abator)

ST

---

*) Cu excepţia produselor biologice recoltate de la animale în viata.

**) Campurile se completează în mod obligatoriu.

Aceasta nota de însoţire este înmânată laboratorului pentru analiza de rutina împreună cu probele.

2.8. Transport şi depozitare

Planul de control al reziduurilor trebuie sa specifice condiţiile corespunzătoare de depozitare şi transport pentru fiecare combinatie substanta analitica/matrice pentru a se asigura stabilitatea substanţei analizate şi integritatea probei. O atentie specifica trebuie sa fie acordată boxelor de transport, temperaturii şi termenelor de distribuire către laboratorul responsabil.

În cazul nerespectării cerințelor planului de control, laboratorul informează autoritatea competenta fără întârziere.

ANEXA 7
---
la norma sanitară veterinara și pentru siguranta alimentelor

LABORATOARELE OFICIALE
pentru controlul reziduurilor

T

Județul	Substanta
Alba	A.6 Substanțe incluse în anexa IV la Regulamentul 2.377/90/CEE: Dapsona B.1 Substanțe antimicrobiene (antibiotice și sulfamide)
Bacau	A.6 Substanțe incluse în anexa IV la Regulamentul 2.377/90/CEE: Dapsona B.1 Substanțe antimicrobiene (antibiotice și sulfamide)
București	A.6 Substanțe incluse în anexa IV la Regulamentul 2.377/90/CEE B.2b) Substanțe coccidiostatice B.2c) Carbamati și piretroide B.3a) Pesticide organoclorurate și PCB B.3b) Pesticide organofosforice B.3c) Metale grele B.3d) Micotoxine
Calarasi	B.3a) Pesticide organoclorurate și PCB B.3b) Pesticide organofosforice B.3c) Metale grele
Constanta	A.1 DES (DES, Hexestrol, Dienestrol) A.2 Substanțe tireostatice A.3 Steroizi A.4 Lactone ale acidului rezorcilic A.5 Substanțe betaagoniste B.2a) Substanțe antihelmintice B.3b) Pesticide organofosforice B.3a) Pesticide organoclorurate și PCB
Iași	A.1 DES (DES, Hexestrol, Dienestrol) A.4 Lactone ale acidului rezorcilic B.3c) Metale grele
Suceava	A.6 Substanțe incluse în anexa IV la Regulamentul 2.377/90/CEE B.3a) Pesticide organoclorurate și PCB
Timis	A.1 DES (DES, Hexestrol, Dienestrol) A.2 Substanțe tireostatice A.3 Steroizi A.4 Lactone ale acidului rezorcilic A.5 Substanțe betaagoniste A.6 Substanțe incluse în anexa IV la Regulamentul 2.377/90/CEE A.6 Substanțe incluse în anexa IV la Regulamentul 2.377/90/CEE: Dapsona B.1 Substanțe antimicrobiene (antibiotice și sulfamide) B.2a) Substanțe antihelmintice B.2b) Substanțe coccidiostatice

	B.2d) Tranchilizante şi betablocante
Institutul de Igiena şi Sănătate Publica Veterinara	B.2a) Substanţe antihelmintice B.2e) Agenţi antiinflamatori nesteroidici B.2f) Alte substanţe cu acţiune farmacologica B.3d) Micotoxine B.3e) Coloranti

ST